

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, December 14-dikén 1821.

Francia Ország.

Megkészlővén a' Követek' kamarájában jó sokáig tartott vetekedések után a' Király' kinyitó beszédjére adandó Közöneti-válasz, ezt az ő Felsege' különös parancsolatja szerint, most legelőször, csak kis Követség vitte a' thronus' elejébe, melyről ezeket olvassuk a' Párisi Ujság-levelekben: — Mienkutánna Nov. 30-dikán a' Követek' kamarájában az előbbeni napi határozások felolvastattak volna, legelőbb a' Belső Ministernek Gróf Simeonnak a' ~~Kamara' Elölülőjéhez írott~~ jelentése olvastatott-fel, a' melly e' volt: — „Elölülő Ur! Az Ur ezen kérdéssel tisztelt-meg engem', hogy melly napon és melly órában fog a' Királynak tetszeni, a' Követek' kamarája által az ő Felsege' kinyitó beszédjére ezen Kamara által készített Váloszt elfogadni? Király' ő Felsege' nékem megparancsolta, hogy adjam tudtára az Urnak, hogy az ő Felsege' aharatja az, hogy néhi ezen Válasz, ma November' 30-dikán estvéli 8 órakor, csak az Ur, Elölülő Ur, 's a' Kamarának két Titoknokjai által adatassék-be (Ennek hallására, jobbról balról elesudálkoztak a' kamara' tagjai), mint ez a' kamara' 1814-ben Augustus' 13-dikán készült Regulátatásának IV-dik Titulusában találtató 2-dik és 3-dik Czikkelyek szerint megeshetik.“ — Aláírta: Gróf Simeon, belső dolgokra ügyelő Sáfustitoknok Minister.

Erre egy tag felkiáltván, hogy hát miért csak két Titoknok, miért nem mind

a' négy? — a' Minister így felelt: „Meghatározott rendszabás találtatik ezeránt a' kamara' Regulátatásának két Czikkelyeiben.

Az itt említett két Czikkelyek szó-rólszóra így vagynak: — 2) Czik. A' Királyhoz intéztetett Irások, a' kamarának nagy vagy kicsiny Követségei által vitet-tenek a' Király' elejébe, aszzerént, mint a' Királynak tetszik — 3) Czik. A' kisebb Követség áll, az Elölülőből és két Titoknokokból.

A' Válasz, mellyet a' kamarától ennek Elölülője és két Titoknokjai a' feljebb említett napon és órában a' Király' elejébe vittek, 's a' mellyet ő Felsege' csak a' kabinetjében fogadott-el, e' volt: —

„Király! a' Felseged' hűséges alattvalóji, a' Departamentek' küldöttjeik, a' thronus' grádiesfokai' elejébe hozzák a' magok készségének és tiszteletének mély érzékenységgel való kifejezését; 's szerencséseknek tartják magokat, hogy ezen ér-zéshez egyszermind azon igasság' kifejeztetését is hozzá adhatják, a' mellynek csak egy Törvényes (Legitimus) Király' méltó, meghalgtására. —

„Király! a' Felseged' keserősége, egész Francia Ország' keserve vala. Az Ország a' maga Királyával egygyütt ama' bölcsenél találja vigasztalását, melyben a' mi szeretetünknek és a' Felseged' példadadásainak őfököse nyugszik. Ezen gyermek tellyesíteni fogja a' maga születésének ígéreteit 's a' Felseged' nyájasságának ohajtásait. A' Felseged' szemel előtt fog ő felnevekedni a' köz boldogságra, 's a'

Felséged' lelkétől eltelve, egygyesíteni fog
ő minden szíveket. —

„Király! mi szerencsét kívánunk ma-
gunknak a' F. ged' minden idegen Hatalmas-
ságokkal való barátságos állapotjaihoz, igaz-
ságos bizodalommal lévén az eránt, hogy ez
az illy becses békesség nem olly áldozatok
által fog vásároltatni, mellyek a' nemzetnek
becsületével 's a' Koronával meg nem egy-
gyeznének. —

„A' Felséged' jótévközi tekintetei mind
azokra az inségekre kiterjeszkednek, a'
mellyek Európát látogatják. Az idegen és
a' Franczia, mindnyájok áldják azon ol-
talmazó kezet, a' melly ezen inségeket,
az emberiség' becsületére, enyhíti. Adja
Isten, hogy a' Vallás és a' népek' java.
a' magok egész nehézségekkel tétettesse-
nek a' nemes lelkü Politikának mérő ser-
penyőjébe, mert így vég fog ezen insé-
geknek vetettetni. —

„Király! köszönet legyen Felséged-
nek az oltalmazó előrelátó gondoskodá-
sért! ehez folyamodnak a' mi fenyeget-
tetett határaink a' magok' veszedelmek-
ben, 's esdekelve kívánnyák, hogy a' ra-
gadó nyavalyának kizárattatása végett leg-
hathatósabb és legszorosabb eszközök vé-
tettessenek elé. —

„Belső állapotunknak tekintete; szor-
galmatoskodási és mesterségi előlépéseink;
a' kereskedésnek könnyebb közösülések
által ígértetett új élet; a' Státus' kincse-
nek gazdagsága, a' melly által hitelünk
nagyobbítottatik; az adózás' némeinek elő-
rehaladó kisebbítettése, mellyet a' széle-
sebben kiterjesztődő kiméllések még job-
ban is meg fognak könnyíteni; az ahoz-
való reménség, hogy a' Provisoriai álla-
potból ki fogunk lépni; a' Felséged' inté-
zetei alatt a' rendszerentvaló Administra-
tziói Systemára nézve tétetett első lépé-
sek; azon hűségés ármádának, mellyet

a' becsület és Királyra eránt viseltető sze-
retek elválhatatlanul a' maga' zászlójához
csatol, rend- és fenyték-tartása: — mind
ezek a' vonások együttvetetve, a' kö-
zönséges boldogságnak olly képét tüntetik
szemeink' elejébe, mellyek általjában olly
tulajdonságaik, hogy a' Felséged' atyai
szívét megillethetik. —

„Mi, mint a' Felséged' népei hálá-
datosságának 's gyermeki szeretetének or-
ganumai, nem tartunk attól, hogy ezen
tisza örömet legkissebb tekintetben meg-
kissebbitjük, ha a' földmivelésnek, Fran-
czia Ország termékeny gabona-hamarájá-
nak becsülettel tellyes panaszait, a' thronus
grádicsfokainál hallattatjuk. Ennek a' mi
napkeleti, déli, és napnyugoti departa-
mentjeinkben mind inkább inkább neveke-
dő fogyatkozásai kimutatják azon későre elő-
vetetett eszközöknek elégtelenségét, mel-
lyek által a' gabonának idegen Országok-
ról való behozattatását meg kell vala gá-
tolni. —

„Egy nem kevesebbé szorongató ügy
számláltathatik, még a' Felséged' népeinek
legelsőbb fogyatkozásai közzé. Azon nagy
lelkü gondolatokkal, mellyeket Felséged
ezeknek szíveikben olvasott, ők tele lé-
vén, azt kívánnyák, hogy vigye tökélle-
tességre Felséged a' maga nagy tetteit.
Ők azon szükséges intézeteket várják Fel-
ségedtől, mellyek nélkül a' Constitúzió
fenn sem állhat. Ők ennek halhatatlan
Szerzőjétől azt kívánnyák, hogy a' Con-
stitúzióval minden törvényeink megegy-
ező hangra igazittassanak. —

„Ekkor, Király! ekkor fognak Fel-
ségednek minden kívánságai betöltetni,
az indulatoskodások magok-magokban el-
csendesedni, 's az egymás eránt való bi-
zatlanokodás elenyészni. —

„Az a' Monarkhiai és Constitúziós
lélek, a' melly Franczia Országának lelke,

minden erőltetett iparkodás nélkül el fog arra az egygyességre jutni, melyet Felséged nekünk ajánl. Egy, a' maga princípiumai mellett állhatatos 's nyilvánosság magaviseletű Országlószék, bátorságba helyezteti azon thronusnak dicsőségét és állandóságát, a' melyet Felséged illy nemes lelkűséggel a' közönséges Szabadság' Oltalmazójának nevezett:

Király ö Felsége mind ezekre ekképpen felelt: —

„A' Válasz, melyet nekem általadtok, már előttem esmeretes. —

„Tudva vagynak előttem azok a' nehézségek, melyek a' gabonának eladatását terhesítik. Bár melly eleven emlékezetben legyen is nállunk az éhségnek ideje, csakugyan én legelőször szoritottam meg az idegen gabonának hozzánk való behoztatását. A' törvények szorosan betöltöttettek; de semmi törvény ellenék nem állhat azon kárvallásoknak, melyek az igen bőséges aratások által okoztatnak. Egész Európa érzi ezen szempillantatban. Azok a' jobbitások, melyek a' Kamara' váloszában lerajzoltattak, kedvező bizonytságot tesznek az én Ministereim által elővetetett eszközökről: de a' mellyek csak a' Kamaráknak hűséges egykezre való dolgozása és bölcsessége által kaphatnak állandóságra 's gyarapodásra. —

„Én az én jusaimat, 's törzskörmek és a' Francia névnek becsületét, számkivettetésemnek és üldöztetésemnek ideje alatt is, megtartottam. A' thronuson ülve 's népeim által körül vétetette, már annak csak meggondolása is felháborít, hogy én valaha a' nemzet' becsületét 's kornám' méltóságát feláldozhatnám. —

„Akarom hinni, hogy azok, kik a' Követek' kamarájában ezen hozzám intézetett Válaszra votizáltak, többnyire, nem fontolták meg úgy, mint kellett volna az

ebben előforduló kifejezéseket. Ha nékiek ezeknek jobb megfontolására idejek lett volna, meg nem szenvedtek volna abban egy olly feltételt, melyet én, mint Király, nyilvánosságokban kijelenteni nem akarok, és mint atya, örömet szeretnék elfelejteni.“

A' Bécsbe Párisból megérkezett legújabb tudósítások Dec. 3-ik és 4-ik napjáról valók. A' Köv. kamarájában legelőbb az Igasság' Ministere (Deserre) állott elé két Törvény-Jóvallásokkal, mellyek között az első a' nyomtatási szabadsággal való visszaélésekért már törvényesen meghatározott büntetéseket tárgyalja. Ezen új Törvényjóvallásban némelly toldalékok adatatnak a' már fennálló törvényekhez azokra nézve, kik a' nyomtatási, vagy akár melly egyéb közönségessétteli mód által valamelly bünt követnek-el. A' második Törvényjóvallás az Ujságokat tárgyalja. Tudjuk, hogy ezekre nézve az' utóbbi ülések alatt olly törvény hoztatott vala, hogy ezek a' mostani ülésig Censúra alatt legyenek. A' mostani Törvényjóvallásban azt kívánja az Országlószék, hogy ezen Censúrázási állapotban hagyattassanak az Ujságok egész az 1826-dik esztendőbeli üléseknek végéig, az az, öt egész esztendeig.

Ezen Törvényjóvallásoknak felolvasatása után nagyon heves hánykodások fordultak elé ezen Kamarában, melyre a' Kamara' Váloszának a' Király által való hideg fogadtatása szolgált tárgyul. A' Kamara' jobb oldalának éppen szélső szárnyáról (hol az úgy nevezett Ultrák ülnek) De la tot nevű tag felszollalván, több másokkal egygyütt nagyon hevesen megtámodta a' Ministereket, azért, hogy a' Király illy hidegen fogadta a' Kamara'

Válosztát, azzal vádolván szemtűl szembe őket, hogy a Kamara tagjai ellen a Király előtt fégalmazást követtek-el, 's hamis feladásai által a Királyt magcsalták volna. Az Igasság' Ministere felelni akart a Delatot' vádoló beszédére, hanem Generális Donadieu félbe szakasztotta véle a beszédet. Ekkor az Elölülő szollaltfel, a' rendet helyre állítani 's a Kamara' rendszabásait megtartatni iparkodván: de ennek beszédét meg De-la-Bourdonnaye szakasztatta félbe. A' bal oldal, hol a' Liberálisok ülnek, ezen egész zsinatolás alatt csendesesen halgatott: csak Corcelles és Chauvelin tettek vagy két szóból álló intermezzót.

Azon ítélet ellen, melly által a Pairkamara Maziau nevű Ex-Oberstlieutenántot csak öt esztendői fogságra büntette, illy protestálást adtak-be azon 64 Pairek, kik abban meg nem egygyeztek: — „Az alább megnevezett Franczia Pairek, kik a' Maziau Antal' perében mint ítélő bírák ültek — meggondolván, hogy a' Constitúciónak 1-ső Czikkellye szerént a' törvény előtt minden Francziák, akár melly ranguk legyenek, egyenlők; hogy a' 67-dik Czikkellye szerént csak egyedül a' Királynak van jussa a' megkegyelmezésre 's a' büntetésnek megváltoztatására; hogy a' 68-dik Czikkelye szerént, a' most fennálló törvények mind addig erében maradnak, míg törvényesen el nem töröltetnek — meggondolván végezetre, hogy a' 369 Czikkelye szerént minden kárhözható ítélet-tételben szórólszóra fel kell azon törvény-czikkelynek hozattatni, a' melly szerént a' bünösnek büne meghatározatik 's a' büntetés reá alkalmaztatik: kinyilatkoztatják, hogy ok a' Maziau ellen kimondatott ítéletnek azon részét, melly a' büntetésnek reá alkalmaztatását illeti, és a' melly a' jelen volt Pairek' mint ítélőbírák

számának csak három-nyolczadrésze, az az 64 ellen 39 voksok által határozottatott-meg, úgy nézik, mint a' melly a' Pairek' ítélőszékének hatalmát által hágta, 's mind a' Király mind pedig a' Kamara' méltóságának kettős megsértetését foglalja magában.“

Párisban a' Királyi Itélőszék, az öregebb, már 70 esztendőt töltött Laceratelle ellen, ki a' Franczia Akademia' tagja, pert indítván, ötlet egy hónapi bezárattatásra és 200 Frankokból álló birságfizetésre ítélte, azért, hogy a' Censúrai törvényeket által hágta az által, hogy a' Minervának kiadását, melly már régebben megtiltatott, apró könyvecskékben folytatta. Az öreg tudós, maga személyesen megjelent volt az Itélőszék előtt, de látván, hogy rosszszül üthet-ki a' per, oda hagyta a' szálát, melyre nézve csak per Contumaciam ítéltek-meg.

Joniai Szigetek.

Korfuban illy Proklamáció intéz-tett a' néphez Oktober' 29-dikén: — „Minekutánna ő Excellentiájá a' Lord Fő Biztos ezen hónapnak 9 dikén a' Nagy Méltóságú Sénatusnak és az Elölülőnek meg egygyezésekkel egy Proklamációt tétett közönségessé, melly ált. ő Felségéniek (Nagy Britannia' Királynának) ezen Szigetek' Felséges Protektorának, azeránt való tellyes megefégedését kinyilatkoztat-ta, hogy ezen Szigetek a' szomszédban folyó hadakozásban tellyes neutralitást fognának tartani, 's a' melly Proklamációban legnagyobb keménységgel megintettek ezen Szigeteknek lakosai, hogy a' neutralitás' törvényeit lelki-esmeretesen és legnagyobb pontossággal megtartsák — 's minthogy ezen parancsolatok és rendelések ellen a' neutralitás

nem csak nyilvánosságosan megsértetett, hanem a' népek törvényeivel sőt az emberiséggel is ellenkező dolgok olly módon elkövetettek, hogy, mint példának okáért a' mi Cerigo szigetén történt, undorodás nélkül még csak megemlíteni se' lehet — mind ezek után 's mind ezekre nézve, minekutánna a' Senátust és az Elölülőt az eránt meghalagatta volna a' Lord Fő Biztos Úr, hogy az említett neutralitásnak megsértetését micsoda útak módok által lehetne meggátolni, a' közönséges csendességet fenntartani, és az elcsábított embereket, a' kik ezen szigeteket a' körületek folyó minden rettentőségeknek örvényébe belé vinni iparkodnak, a' magok tulajdon bolonságoknak vagy vigyázatlanságoknak következményeiktől megőrizni, jónak találja kihirdettetni: —

1) Hogy a' jelenvaló Proklamáció' kihirdetésének napjától fogva, a' hadakozó részeknek, vagy akármedly más ezen hadakozó részek között valamelyikkel tartó Státusnak hadakozó hajóji, a' Joniát egygyesült szigeteknek egy kikötőhelyébe is, semmi esetben (ha csak szélveszek által hanyattatván, oda ki nem vettetek) be ne bocsáttassanak. —

2) Hogy ezen hajókkal semmi féle közösülés meg ne engedtessek, különben, hanem csak a' Joniai Országlószéknek arra meghatalmaztatott tiszviselőji által — és

3) Hogy ha ennekutánna valamely Joniai alattvaló, avagy más akármi ezen Joniai szigeteken tartózkodó ember, az említett hajókkal, legkisebb önként való közösülésbe bocsátkozni mérészleni fog, az illy ember, mint a' ki a' Joniai Országlószék ellen nyilvánosságos rebellióba avatkozott, mint illyen, úgy büntetessék meg. —

„Ezen Proklamáció Görög és Olasz

nyelven nyomtattassék ki, és, hogy mindeneknek tudokra legyen, közönségesen hirdetessék ki. — Kélt Korfuban, Október' 29-dikén 1821-ben. — “

„Hankay, a' Lord Fő Biztos' Titoknokja.

Spanyol Ország.

A' Madridból Nov. 19-dikén indult tudósítások szerint az Országlószék egyszerre mind kitétte hivataljokból azon tiszviselőket, kik azt a' kérelmet, hogy Király ö Felsége a' maga Ministereit hűcsássa-el, aláírták. Ezek között van a' Cordovai Fő Gondviselő a' híres Orátor Galiano is.

Barcellonából így irtak November' 27-dikén: — „Alig kezdttünk a' Sárghidegnek szünése után szabadon lehelteni, 's már ismét a' Politikai ragadó hiddel kell bajlódunk. Kihirdettetett, hogy Riegó nem soká meg fog nálunk jelenni. Már környékünkön tartózkodik.

Miként follyanak a' választások, erre illy példákat hord-fel hasonlóképpen egy Madridi magános levelező: — „Alcalában a' Választás' napján a' Consistorium' háza' elejébe, hol a' választás folyt, egy koporsót tettek ki a' Liberálisok, mellyen olly irás olvastatott, hogy minden bizonnyal sokak életjékkal fognának fizetni, ha ez vagy amaz megnevezett személyt nem fognák választani.

Spanyol Amerika.

Limkának az Independens armáda által lett elfoglaltatásáról már magától a' Fő-vezértől San-Martintól is megérkezett a' tisztképpen való tudósítás Santiagóba, a' hol az, Aug. 14-ikén hirdettetett ki annak

módja szerint. A' tudósítást Julius' 19-dikén írta alá a' nevezett Fő-vezér Limában. Semmit nem emlékezett benne affélel, hogy a' városnak elfoglaltatását valamely verekedések előzték volna meg. A' Királyi sereg' kevés maradványa, a' melly eddig Limát védelmezte, a' hegyek közé yonta félre magát. Callaóban, Lima kikötőhelyében még 700 emberekből álló oltalmazó sereg találtatik. San - Martin Proklamációt intézvén a' Limai lakosokhoz, a' Szabadságnak minden boldogító jusaival biztatja őket s megígéri nekik, hogy 40 napok elegendők fognak lenni minden Perui tartományoknak minden még ott találtató ellenségtől való kitisztittatására. Meghívja a' Perui lakosokat, hogy gyűljenek össze a' Szabadság' zászlóji alatt, hogy minden hadakozás' inségeinek annál hamarabb véget lehessen vetni. Azokat, kik a' valóságos hadakozásban részt nem vehetnek, arra inti, hogy formáljanak a' csendességnek fenntartatására ügyelő nemzeti seregeket. —

Venezuelából olly tudósítások érkeztek Londonba, hogy Sept. 29-dikén már Carthagenát is elfoglalték volt a' Republikai seregek.

Nagy Britannia és Irlandia.

Az Irlandia' déli részein folyó lármák naponként tüzesednek. Olly történetek fordulnak elő, mellyektől undorodik a' természet. A' Limericki és Corki Grófságokkal határos Triperary nevű Grófságban Shea Edmund nevű gazdag fő Árendás a' maga Al-árendásait elkergetni kéntelenített azért, hogy sem a' taksát meg nem fizették, sem dolgozni nem akartak érte, melyre nézve neki napszamosok által kellett dolgoztatni. Nem régen egy aláíratlan levelet vett ezen

Árendás, melyben olly intés találtatott, hogy haladék nélkül fogadja vissza előbbeni Al-árendásait, mert különben fel fog a' háza gyujtattatni. Az Árendás nem gondolt a' fenyegetődzéssel, hanem inkább oltalmazó eszközöket szerzett, s a' gyilkosokat töltött puskával fogadta, de a' kik Nov. 19-dikén olly nagy számmal jelentek meg, hogy az Árendásnak eszibe se juthatott, hogy magát védelmezze. Meggyujtatván a' háza, kiűtött ugyan közükbe, de azonnal halálra gyilkoltatott, s a' tűzbe vettetett, s egész familiája minden napszamosaival, mindegyütt 17-ten, a' gyilkosok' dühe' áldozatjává lettek. Valami útas, ki ott az országúton ment el, kérdezte a' parasztoktól, hogy micsoda tűz ez? s illy feleletet kapott tőlök: — „Semmiség — csak a' Shea' emberei állottak rajta boszszút, kiket majonjából elkergetett vala.“

Skotziában a' Dudások, kik ott még ma is a' Hegyi-lakosok' nemzeti muzsikásainak tartatnak, esztendőnként jutalom fellett való vetélkedést szoktak tartani, melyre Londonban az úgy nevezett Hegyi Társaság szokta a' jutalmakat adni. Az idén Edinburgban Aug. 2-dikán déli 12 órakor a' Királyi theátromon tartatott a' vetélkedés; 52 Dudások állottak - ki a' magok nemzeti ruhájokban számos tánczosokkal egyetemben. A' vetélkedésnek 3 órakor lett vége, midőn az ítélőbirák oldalszobáiba mentek ítélet-tételjeknek meghatározására, melly megléven Lord Arbuthnot kiáltotta ki a' nyerteseket. Az első jutalmat Graham Ádám nyerte el, a' ki hajdan a' Roshirei Militziánál fő Sípos volt. — Egy szép készületű nagy Dudát nyert, melyre egy nemzeti zászló és egy ezüstös tábla s ezen 40 ezüst pénzek találtattak, s t.

Ujabb Tudósítások.

A' Francia Gazette ezeket közli Madridból November' 22-dik napjáról: — Ma reggel a' nép az Arany-kút előtt nagy számmal össze tolahodott, a' hol illy Ujságok közöltettek az Ingetlenekkel:

„Kadiks városa minden készüléteket megtett, hogy magát a' Király' és Ministerei parancsolatainak ellenek szegezze, 's magát az első alkalmatossággal szabadnak, függetlennek, és Andalusia azon egyéb városai Oltalmazójának lenni kinyilatkoztassa, a' mellyeknek kedvek' leszzen arra, hogy magokat abba az állapotba helyheztessék, mellyet a' Szabadság' és Egyenlőség' princípiumai kívánnak, melly princípiumok, az 1812-diki Cortesek által készítettett Constitúciónak valódiságát teszik. — „Kadiksban minden nemzeti seregek fegyverben vagynak 's egy derék fegyveres osztályt formálván, a' reguláris-örzö sereggel együtt teszik a' szolgálatot a' kapukon 's az erősségekben. A' lakosok sánczokat építettek a' szározranyiló kapunál; 's a' Z u a z o' hídját 11 ágyús Bateria fedi. — „A' Cortesekhez beküldötték a' Kadiksi lakosok a' magok Ultimatumjokat, melyben minden eddig eléforfordúlt dolgok ellen protestálnak, és kinyilatkoztatják, hogy egy tisztviselőt sem fognak megismerni, kit a' Király nevezett ki, a' mint is hogy Generalis Andillának, ki a' nép által elkergettetett Venogás' helyébe Kadiksi Fő Kapitánnyá neveztetett, a' S. Fernandói hidra elejébe menvén, megmondották neki, hogy tüstént térjen vissza, mellyet Andilla meg is cselekedett. Azt is kimondják ezen Ultimatumjokban a' Kadiksiak, hogy az ő plánumjok már megv. határoztatva és hogy Andalusianak legfőbb városai készek arra, hogy magokat véllék a'

függetlenségi öszszeszóvethetésben egyesítsék. — „Ezen tudósításokhoz azt is hozzáadták ma reggel, hogy azt forgatja elméjében ezen Andalusiai Szövetség, hogy Rigót nevezze a' maga Protektorává. — „A' Ministerek ellenben (mint feljebb említett) mind letették hivataljokból azokat az Andalusiai tisztviselőket, a' kik a' Királyhoz mostanság beküldetett Feladásokat aláírták: hanem éppen most öly hír kerekedett szárnyra, hogy a' Ministerek az Ország' kétségbeesett állapotát látván, mind lemondtak hivataljokról. — „Mi közelitünk (így szoll a' Gazette' levelezője) azon szempillantathoz, mellyet minden megszecske látó emberek azon szempillantattól fogva megjövendöltek, a' midőn néhány esmeretlen 's gyáva tiszteknek hit-szegő cselekedete a' Királyi hatalmat fel-forgatta. —

A' Király és Királyi Familia még most is Escuriálban laknak. A' Cortesekhez minden napon tudósítás tétettetik afelől, hogy mint vagynak ő Felsőgek.

A' Külső Minister Bardaxi Ur, mint mondják arra ajánlja magát, hogy maga olmegy', mint Polgári Kormányozó, Kadiksba, és ott az egész dohogást elcsendesíti.

B é c s.

Itt e' hónap' 12-dik napján ismét 10 millió forint papiros pénzt égettek el, mellyek a' Nemzeti Bankó által váltattak be.

Magyar Ország.

A' Kir. Helytartó Tanátsnál már a' második Egyházi Tanátsosnak helye is üresen lévén ő Csász. Kir. Felsőge az egyikre Fő Tisztelendő Juranics Antal Urat, Boldog Aszszonyhegyi Apáturt, Pétsi Kápta-

lan Kanonokját, Cathedralis Archi-Diaconust, és a Méltóságos Pétsi Püspöknek a Lelki dolgokban Vicariusát, s a Püspöki Lyceum Pro-Directorát; — a másokra Fő Tisztelendő Kollár István Urat, a Nyúlak Szigeti Sz. Mihály Praepostját, az Esztergomi Érseki Káptalan Kanonokját, Honti Archi-Diaconust, és a Primás Herczegnek Udvari Kanonokját méltóztatott kegyelmesen ki-nevezni.

Ő Császári Királyi Felsége Fő Tisztelendő Battyányi Aloiz Urat, az Esztergomi Káptalan Kanonokját, a Theologia Doctorat, a Pesti Fő Seminárium Rectorát, és a Pesti Universitás Theologiai Kara Dékánját, Madotsai Boldog Asszony Apáturságával, — Fő Tisztelendő Láng Fortunát János Urat pedig az Esztergomi Érseki Káptalan Kanonokját, a Philosophia és Theologia Doctorát, a Pázmán Semináriumának Bétsben Rectorát, és a Bécsi Universitás Theologiai Karának mostani Dékánját, a Rekonyi Boldog Asszony Apáturságával méltóztatott meg-tisztelni.

A Magyar Udv. Cancelláriának két Referendáriussait, és Udvari Tanácsosait, nevezetesen Méltós. Pethovits Lajos Urat, és Mélt. Márkus Ignác Urat, a Sz. István Magyar Király Rende Tiszjeivé, úgy mint az elsőt azon Rendnek Titoknokjává, a másodikat a Rendnek Tárnok-Mesterévé nevezni méltóztatott ő Felsége.

A Nemes Szombathelyi Káptalanban Fő Tisztelendő Eöle András Urat, ugyan Káptalannak Custossát, Órségi Archi-Diaconust, és Szent Jakab Apáturát, nem

külömben a Püspöki Semináriumnak Rectorát s Tsász. Kir. Felsége azon Nemes Káptalannak Fő Praepostjává nevezni méltóztatott; a Méltóságos Szombathelyi Püspök pedig, mint több esztendeig volt Plébánust, és Theologiának Professorát, maga Vicarius-Generálissává választotta. Ugyan azon Nemes Káptalanba Kanonokká nevezni méltóztatott ő Felsége Fő Tisztelendő Várady János Urat, Szabad Királyi Köszegh városa Plébánussát, azon Kerületbeli Esperestet, és az ott lévő Árva-Házának volt Praefectussát.

Ő Császári Királyi Felsége által megerősített Magyar Országi Pensionale Institutum Deputatiójának nevében jelentetik, hogy a szokott félesztendei gyűlés a jövő 1822-dik Ján. 13-kán fog tartatni, Méltóságos Borsodi és Katymári Latinovits János Urnak, a Királyi Magyar Helytartó Tanács Tanácsbírójának, és Cancellária Directorának, Sz. István Magyar Király Rende Vitézének Elöljárása alatt. A kik tehát az ő Özvegyeiről és Árváikról gondoskodni kívánván, ezen Pensiós Intézetbe fel vétetni kívánának, Kérelem Leveliket szükséges bizonyításokkal megerősítve még az említett Januarius 13-ik napja előtt Budára, ezen Intézetnek Deputatiójához, szabad Póston igazíttani siessenek; mert a kiknek Kérelem-Levelik az említett napig be nem érkezének, azok csak 1822. Jan. 1-ső napjától fogva vétethetnek fel, midőn ellenben a magokat most jelentőknek ideje 1821. Julius 1-ső napjától fog számláltatni.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

(Am rothen Thurm im Müller schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).